

Teater, et kvantesprang for integrering

- Den tunge innvandrerbøren jeg bar på ryggen, er forvandlet til en blomst, sier en av amatørskuespillerne i teaterprosjektet 'Til Noreg der kjærleik ventar'.

I prosjektet har innvandrerkvinner løftet frem sine erfaringer og opplever at de endelig blir verdsatt som hele mennesker.

Knapt et øye var tørt etter premieren på 'Til Noreg der kjærleik ventar' under Norsk Amatørteaterfestival forrige torsdag. Seks kvinner har fortalt sine vakre, men smertefulle, historier om kjærlighet mellom mennesker fra ulike kulturer på scenen ved Det Norske Teatret. De seks kommer fra alle verdenshjørner og har forskjellig alder, men en ting har de felles. De reiste til Norge av kjærlighet til en norsk mann.

Med mye snert og galgenhumor forteller de om møtet med en fremmed kultur i et nytt land, om skuffelser, diskriminering, kjærlighetens lykkerus og savnet av familien og hjemlandet. For deltakerne i teaterprosjektet har det vært en magisk reise som har gitt dem selvtillit, nye nettverk, bedre norskkunnskaper og en opplevelse av endelig å bli verdsatt som mennesker.

Tunge erfaringer blir til blomster

- Når du kommer til Norge som innvandrer blir du satt tilbake til null. Du kan ingenting, ikke språket, ikke kodene, ikke kulturen. Å være innvandrer blir en tung bær å bære, sa skuespiller Veronica Salinas Watle fra Argentina under et seminar om amatørteater og integrering fredag i tilknytning til forestillingen.

- Gjennom arbeidet med stykket hentet vi frem erfaringene vi hadde med oss i bagasjen. En for en ble de hentet ut av sekken og plutselig var de verdifulle. De ble til en blomst, sa Watle, som ikke lenger har 'en tung sekk på ryggen'.

Elvira Michaeli fra Armenia ble kurert for mange års depresjon gjennom teateret. Alle seks understreker at de for første gang etter at de kom til Norge opplever å bli sett som hele, ressurssterke mennesker, at noen endelig har hatt tro på dem

Må gråte for å bli sett

- I Norge er man veldig opptatt av å hjelpe ofre. Man må gråte for å bli sett. Janteloven vil rive ned de som er sterke. Det er plass til deg på krisesenteret, men folk blir overrasket når jeg kommer inn på Journalisthøgskolen, sier Michaeli, som allerede hadde journalistutdanning fra hjemlandet da hun kom til Norge.

Ideen til 'Til Noreg der kjærleik ventar' kom fra Mara HB Acantalicio, festivalsjef for Norsk Amatørfestival som gikk av stabelen sist helg. Hun ønsket å lage et teaterstykke med kvinner som har forlatt alt og reist alene til Norge av en eneste grunn, at de har forelsket seg.

Med seg på prosjektet fikk hun Det Norske Teatret og Nordic Black Theatre, og kvinnene fant de via audition. Noen av dem hadde teatererfaring, men de fleste hadde aldri stått på en scene tidligere. Blant publikum var det også svært mange med innvandrerbakgrunn som aldri hadde satt sine ben på et norsk institusjonsteater tidligere.

Kvantesprang

Teater gir integreringen et kvantesprang. Fordi de som er med opplever økt respekt, lærer norsk raskere og får nye nettverk, og de som ser på får nye forbilder med innvandrerbakgrunn.

Forestillingen spilles igjen våren 2008 fra 22. april til 3.mai hver kveld etter invitasjonen fra Det Norske Teatret på deres scene.

De som var med:

Kvinnene: Aina Gnoutou Schjørlien fra Kongo, Kavitha Aske fra India, Dilek B. Carelius fra Tyrkia, Veronica Salinas Watle fra Argentina, Elvira Michaeli fra Armenia og Dulce V.

Aristorenas fra Filippinene

Mannen: Marius Leknes Snekkevåg

Idé: Mara HB Acantalicio

Musikere: Alion Cissiko (kora) og Øyvind Rauset (fele)

Manus: Ingeborg Eliassen etter skuespillernes egne fortellinger

Regi: Cliff Moustache er kunstnarleg leiar i Nordic Black Theatre

Scenografi og kostymer: Mia Runningen scenograf ved DNT

Rekvisitter: Henriette Jevnaker

Lys: Gyril Høgberg og Gina Søderstrøm

Lyd: Christopher Woxholt